

BENİM

İlmekilmek yazdım, emek dokudum
Alnımın terini silen de benim
Evrere gelmeden insan okudum
Sırrı hakikati bilen de benim

İnsan olan insan yolundan çıkmaz
İnsan olan hiç bir kula hor bakmaz
İnsan olan insan canları yakmaz
Ölmeden evveli ölen de benim

Hak yoluna feda bu benim serim
Mansura misaldir yüzülse derim
Dostlarla sofraya oturur yerim
Bir lokma ekmeği bölen de benim

Esir olma sakın kötü nefesine
Fırsat verme şerre, gareze, kine
Sevgi demişiz biz inanca dine
Gönülde niyazı kılan da benim

Pir Sultan'la Bektaş Veli'den sonra
Balım Sultan Kızıl Deli'den sonra
Hazreti Hüseyin Ali'den sonra
Kırklar ile birlik olan da benim

On bir kardeş idi küçüğü nurdu
Yemedi dağların kuşuyla, kurdu
Güneş, ay, yıldızlar secdeye durdu
Yusuf'la zindanda kalan da benim

Uygarlık yolunda durmaz koşarım
Bunca olanlara elbet şaşarım
Dinimiz sevgidir öyle yaşarım
Cümle gönüllere dolan da benim

Adem ile Havva idi yaradan
Bilemem, kaç asır geçti aradan
Geldim amma gider oldum buradan
Gerçek idim şimdi, yalan da benim

Elbette bulursun doğru ararsan
Yaralar iyileşir ilaç sararsan
Dört kitabı kırk makamı sorarsan
Bu sırrı ummana dalan da benim

Ömrümü bilmeze verdim zay ettim
Varlığımı dosta verdim pay ettim
Derdimi yoldaşa verdim tay ettim
Yar ile ağlayıp gülen de benim

Bu yolda boş saymam kafa yoranı
Hak bendedir görsün bende duranı
Bende gizli olan telli Kuranı
Çözüp şifresini çalan da benim

Gönüllere yeşil sancak gerildi
Meleklerle dört bir yanı sarıldı
Tur dağında istekleri verildi
Musa'dan kısmetin alan da benim

Ezelden bu yola ser verip geçtik
Eledik kötüden iyiyi seçtik
Kırklar meclisinde badeler içtik
Selman'a haberi salan da benim

Ben bir insanoğlu, yeşil yaprağı
Döktüm kucakladım canlı toprağı
Şirin bahanedir Ferhat'a dağı
Deldiren de benim delen de benim

Şahbudak bir varmış, bir yokmuş meğer
Küçük bir tebessüm dünyaya değer
Yarınlarda umut var ise eğer
Düğün, bayram, şenlik, şölen de benim